

[Estrup]

forslag fik: »mindre slemt, end det plejer at være«, tror jeg hr. Albrechtsen sagde. Og når man ved, hvordan det af og til kan lyde, er det faktisk en meget stor ros. Hr. Albrechtsen kom næsten til at lyde som en rød realist, men det vil jeg dog ikke sådan påstå højt.

Jeg synes, at det afgørende i spørgsmålet om København er, at vi nu får en realistisk løsning på bordet. Jeg tror, at der lidt er tale om temperamentsforskelle, når hr. Albrechtsen synes, at man først skal skrive sine tanker ned og så fremsætte dem i folketings salen og se at få dem vedtaget, mens jeg i stedet foretrækker, at man først undersøger problemerne og ser, hvad det er for nogle barrierer, der skal overvindes, før man eventuelt kommer i folketingsalen med et forslag, hvis det er nødvendigt. Det synes jeg ikke skal skille os ad.

Det afgørende er, at der tilsyneladende her er en vilje til at gennemføre en ny og utraditionel løsning. Den synes jeg faktisk at vi skal følge op, og jeg opfattede også det, boligministeren sagde, som et klart tilsagn om, at man fra Boligministeriets side følger den op, og at vi kan forvente, at der kommer en eller anden form for udspil i den nærmeste fremtid. Man kan på dette område sige, at det ikke er så afgørende, om der er mange tomme ejendomme, for relativt få ejendomme vil i sig selv kunne give mange ungdomsboliger. Og med det tempo, vi har haft i ungdomsboligbyggeriet i København, skal der såmænd ikke så meget til for at hjælpe på sagen. Sagen er jo reelt, at Københavns Kommune ikke har været i stand til selv at bidrage til løsningen af dette problem, og derfor må vi andre hjælpe den lidt på vej.

Jeg synes, det er ganske væsentligt, at det problem, som bl.a. BZ-aktionerne påpegede, nemlig tomme ejendomme samtidig med mangel på boliger, nu fører til et reelt initiativ, og vi vil i hvert fald ikke lade Københavns bystyre sætte sig ned og folde hænderne og sige: nu er de rykket ud af Ryesgade, så kan vi lade fem og syv være lige.

Formanden:

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 51 angående ændring af lov om boligbyggeri samt beslutningsforslag nr. B 14 om en ny ungdomsboligpolitik, hr. Albrechtsen, har ordet.

Albrechtsen (VS):

Nu må ministeren endelig være forsigtig og ikke opfatte det, jeg har sagt, alt for positivt, når jeg har brugt begrebet »mindre slemt«. Jeg kan forstå på hr. Estrup, at jeg ikke har udtrykt mig skarpt nok. Det skal jeg lægge mig på sinde, så det ikke gentager sig.

Når det drejer sig om flygtningespørgsmålet, siger hr. Estrup, er der ikke nogen, der har fremsat konkrete forslag. Det er jo ikke rigtigt. Der ligger et konkret forslag om en kvotaudvidelse, som VS har fremsat, til behandling her i dag. Det vil også give det nødvendige antal enheder i forbindelse med løsning af flygtningeboligproblemet. Jeg kan også oplyse, at VS en af de førstkomende dage vil fremsætte forslag om, at alle kommuner skal være forpligtede til at modtage flygtninge. På den måde foreligger der altså de konkrete forslag, som hr. Estrup efterlyste.

Nu siger hr. Estrup jo ganske rigtigt, at disse problemer i København ikke må få lov til at blive glemt, men så vil jeg stille ministeren det spørgsmål igen – det bliver jeg nødt til, fordi ministerens svar på det spørgsmål, jeg stillede før, var en henvisning til det, ministeren havde sagt allerede i første omgang, og det var jo unægtelig noget luftigt, idet ministeren sagde, at der kun var begrænsede muligheder i København. Vi ved jo dog, at der – efter forskellige opgørelser ganske vist – er omkring 1.000 tomme boliger, som kunne bruges, måske lidt mindre eller lidt mere, der er lidt uklarhed om det; jeg tror nok, at ministeren er i gang med at lave en nærmere undersøgelse af, hvor mange det egentlig er. Jeg vil da også gerne have mere præcise tal. Men der er altså nok til at gå i gang. Man kan ikke påberåbe sig, at der ikke er disse tomme bygninger, som man umiddelbart kan gå i gang med. Så kan man diskutere, hvor det ender, og hvilket antal man skal nå frem til at sætte i stand, men man kan ikke producere nogen undskyldning for ikke at gå i gang. Det vil jeg godt bede ministeren bekræfte.

Så spurgte jeg ministeren, hvordan man skal se det i sammenhæng med, at Københavns Kommune viser stadig ringere evne til at udnytte sin nybyggekvota på ungdomsboligområdet. Efter det svar, som ministeren gav mig, står der for 1986 et tal for udnyttel-